

hans Liv igjennem paa Anstalten eller afvise ham af Hensyn til, at man vil staae Plads for Andre, naar en vis Tid er gaaet. Det er jo Tilfældet med mange Sindsfyge, at de blive erklærede for uehelbredelige, men dog ere blevne sløve og mindre farlige under deres Ophold, saa at de uden Skade for dem selv og Andre kunne komme ud. Det er jo høist sandsynligt, at dersom Kjøbenhavn kommer ind under de samme Regler som de, der gjælde for det øvrige Land, ville disse komme i det Tilfælde, at Anstaltens Bestyrer vilde sige: De Folk kunne vi ikke have længere, de maa ud for at give Plads for Andre, for hvem det er mere nødvendigt at blive tagne under Kur. Og saa i den Henseende er det en stor Behagelighed for Kjøbenhavn at være selv Herre i sit Hus og, hvis den forøvrigt evner og vil, træffe den Foranstaltning, at disse uehelbredelige Sindsfyge stadigvæk kunne forblive hele deres Liv i Anstaltens Pleie. Derfor vil jeg udtale dette, at medens jeg paa den ene Side finder, at Kjøbenhavn ikke kan have Krav paa at blive stillet anderledes, end Lovforslaget stiller det, erkjender jeg paa den anden Side, at det er høist rimeligt og naturligt fra Kjøbenhavns Standpunkt, at denne Stad ønsker at forblive udenfor Fællesskabet, og derfor er jeg ogsaa tilbøielig til at tro, at den Udgang, som i Lovforslagets § 4 er indrømmet Staten til at indtræde i Fællesskabet, naar den inden 10 Aar fra denne Lovs Ikrafttræden fremsætter Ønsket derom, neppe vil blive benyttet.

Søvrigt maa jeg paa det Bedste anbefale dette Lovforslag til at fremmes hurtigt, thi det er af praktiske Grunde ikke ligegyldigt, om det kommer ud i Aar eller næste Aar, det er i hoi Grad magtpaaliggende, at Byggearbejdet kan begynde saa snart som muligt, der vil alligevel medgaa rum Tid, inden saa store og vidtløftige Arbejder som disse kunne gjøre færdige, og derfor forekommer det mig, at man af det Hensyn meget maa ønske, at der i den forestaaende Foraars- og Sommertid kan tages fat paa Arbejderne vedrørende Anstaltens Opførelse. Hvad Ordningen af den økonomiske Side af Sagen, det Finantielle angaar, saa ser jeg heller ingen Grund, hvorfor det skulde udsættes, hvorfor det ikke ligesaa godt kan ske nu som ad Aare, naar man er entg om det, naar Forholdene ere saaledes, som jeg antager, at det store Flertal i denne Sal ligesaa vel som i det andet Thing vil være stemt for at ordne Sagen paa den foreslaaede Maade.

Grifftrup: Det foreliggende Lovforslag er jo nu fra forskjellige Talere blevet anbefalet til Vedtagelse, det trænger altsaa ikke til min Anbefaling, ihvorvel jeg og mine Meningsfæller ville stemme for det, jeg vil kun henvende et Par Ord til det ærede 4de Medlem for 1ste Kredts (Magen). Med en vis Interesse, jeg vil ikke sige Glæde, hørte jeg det ærede Medlems Udtalelse, og hvorfor? Fordi han til Slutning kom til det, jeg ønsker, nemlig at anbefale det foreliggende Lovforslag. Han foretog sig nogle Theorier om, hvordan der kunde drages Slutninger udover det Skete, og det maa han jo have Lov til, og det skulde mere mig inderlig, om han kunde faae et Motiv at brede sig over til Sommeren, nemlig Vedtagelsen af dette Lovforslag. Sagen er simpelthen den, at hvis det ærede Medlem ikke havde været slet saa ungt et Medlem af Rigsdagen, som han er, vilde han ikke have draget disse Slutninger, han vilde have taget Kjendsgjerningerne frem, dem, som forelaa for visse Aar tilbage, de havde været mere slaaende end det ærede Medlems Theorier, og de vilde bevise mere slaaende. Alt det, det ærede Medlem uddrager heraf, naar det skal defineres i alle sine Spidsfindigheder, som en stor Mand kan fortolke Sligt og drage mange kunstige Slutninger deraf, bliver dog kun Theorier, men den simple nøgne Virkelighed er den, at Regjeringen ligeoverfor denne Sag har gjort, som det ærede Medlem rigtig hentydede til, hvad Forholdene kræver, den har erkjendt, at Noget maatte der gøres, at Udviklingen her ikke kunde standse. Nei, den kan ikke standse, og det er min Overbevisning, at hverken Regjeringen eller det ærede Medlem eller nogensomhelst Anden kan standse Udviklingen, den vil gaa sin Gang og gaar sin Gang. Regjeringen har her gjort, hvad den gjorde for 3—4 Aar tilbage, den tog en Sag op, som fandt Øjenklang i den offentlige Mening, og den fandt Støtte i Folkethinget, ligesom tidligere Sager har fundet Støtte der, og saa kunde Regjeringen føre den igjennem. Naar Regjeringen kommer med Forslag, som den offentlige Mening støtter, og det store Flertal i det andet Thing vedtjender sig, saa kan den faae Noget gennemført, og derfor har den kunnet føre denne Sag igjennem, fordi den var en Undtagelse fra den Regel, som Regjeringen ellers har fulgt i mange Aar eller i de senere Aar. Naar det ærede Medlem er saa glad ved den Masse Lovforslag, der ligger hen, saa kan han jo have Lov til det, men Sagen er jo den, at de allerfleste af disse Lovforslag have